

Težko se privleče volk k lisičici. Potoži ji svojo nesrečo. Ona pa pravi: »Kaj boš tožil? Do večera boš že zdrav, pa pojdeva na ribe.«

Zvečer je bilo mraz, da je kar škripalo. Ribnik na vasi je bi zamrznil docela. Samo luknja, kjer so zajemali vodo, še ni bila zamrznila. Ko prideta do ribnika, reče lisičica volku: »Le brž vtekni rep v vodo. Kadar čutiš, da bo težak, takrat ga potegni iz luknje. Ribe se bodo namreč obesile nanj, in dobro večerjo bova imela.«

Volk sluša. Ko čuti, da mu je rep prav težak, ga hoče potegniti iz vode, ali ne more ga. Vleče na vso moč, toda zaman. Primrznil je.

Lisičica pa jame kričati in plesati okrog volka: »Psički, psički, pojdite na volka!« Volk se zviija in reži, psi pa dero kar v tolpah nadenj.

»Njo primite, lisico primitel!« vpije volk. »Jaz vam itak ne morem uiti.« Ali lisica beži bliskoma v duplino med skalovjem. Psi je ne morejo dohiteti. Nekaj jih leže pred duplino, drugi pa se vrnejo k volku. Raztrgali so ga.

»Oči, kako ste mi služile?« vpraša lisičica v duplini oči. »Dobro smo ti služile. Našle smo ti skrivališče, da te niso ujeli in zadavili psi.«

»Ušesca, kako sta mi služila?« — »Dobro smo ti služila. Skrbno smo poslušala, če ti niso psi za petami.«

»Nožice, kako ste mi služile?« — »Dobro smo ti služile. Kakor veter smo tekle in te rešile.«

»Telesce, kako si mi služilo?« — »Dobro sem ti služilo. Lahko sem in gibčno. Niso te mogli ujeti.«

»In kaj praviš ti, repek?«

»Kaj pravim?« zagodrnja repek nevoljno. »Meni je vedno najhujše. Tolčeš me, mi puliš svetlo dlačico, me valjaš po blatu in me okrvavljaš.«

»Torej si nezadovoljen v moji službi?« ga vpraša lisičica.

»Seveda sem nezadovoljen,« zareži repek.

»Psički, nate gal!« zakriči lisica ter jim ga pomoli iz dupline. Psi naglo priskočijo, pa zasade vanj ostre zobe. Vlečejo, vlečejo, dokler ne privlečejo lisičice same iz dupline. Raztrgali so jo.

Siroti.

*Ko gledam tebe, dete vbogo,
ko zrem veneči tvoj obraz,
ko berem ti v očesu togo,
trpljenja tvojega izraz:*

*Bolest mi tvoja srce rani,
da bridko čuti ta udar:
Ti zdiš se mi kot cvet na plani,
ki pokončava ga vihar . . .*

Bogomila.

